

rozdíly ty nejsou tak výrazné, že postřehnutí jich průměrným konsumentem nutně vylučuje možnost omylu ve směru shora dotčeném.

V daném případě dospěl žal. úřad na podkladě podrobného zkoumání v nař. rozhodnutí obsaženého k závěru, že taková možnost záměny mezi známkami, o které je spor, není přes rozdíl, na které st-lka poukazovala již v řízení správním, vyloučena, a nss nemohl shledati, že úsudek žal. úřadu v té příčině by byl logicky nesprávný nebo dokonce nemožný. Jmenovitě nemohl nss shledati, že nař. rozhodnutí by bylo logicky vadným, usuzuje-li, že průměrný konsument, pozoruje-li známky, o něž tu jde, »z jisté vzdálenosti«, zpravidla neunikne omylu, o němž shora řeč. Touto dikcí nechtělo nař. rozhodnutí zřejmě vyjádřiti nic jiného, než že omyl podle § 3 známk. novely jest při obvyčejné pozornosti, kterou průměrný kupec zpravidla známkám věnuje, možným. Je-li však úsudek v té příčině žal. úřadem pojatý logicky možným a je-li správnými spisy podepřen, nelze stížnosti ani pokud jde o známku 12.658 c) Liberec přiznati úspěch. Bylo proto stížnost tu zamítnouti jako bezdůvodnou.

Výrok o útratách tohoto sporu spočívá na § 40 zák. o ss.

II. Rozhodnutím min. obch. z 20. srpna 1925 byly určeny útraty předchozího sporu ve prospěch firmy D., M. & Cie částkou 1855 Kč 78 h. Proti tomuto rozhodnutí podala firma Oskar H. a spol. zvláštní stížnost, v níž vytýká nezákonnost s hlediska § 6 známk. novely a to proto, že jím byly prisouzeny firmě D., M. & Cie nejen útraty řízení správního, nýbrž i útraty stížnosti podané k nss-u do rozhodnutí ze 16. ledna 1924.

O stížnosti té uvážil nss se zřetelem k vývodům odv. spisu strany zúčastněné toto:

Rozhodnutí min. obch. ohledně útrat daného sporu omezuje se ovšem toliko na výrok, že st-lka jest povinna zaplatiti protistraně z tohoto titulu částku 1855 Kč 78 h a neuvádí, jakým způsobem žal. úřad dospěl k stanovení tohoto obnosu, jmenovitě nevyslovuje, že v této částce jsou také zahrnuty i útraty mezitímního sporu před nss-em. Leč správní spisy, jmenovitě seznam útrat v nich se nalézající a žal. úřadem adjustovaný, neponechává žádné pochybnosti o tom, že žal. úřad, určuje útraty sporu známkového, vzal zřetel také k nákladům vzniklým straně zvítězivé ve sporu před nss-em.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 6327/27 adm. právní názor, že výrok min. obch. o útratách sporu známkového podle § 6 známk. novely ex 1895 není vyjmut z kognice nss-u, a že ustanovení cit. § 6 může býti aplikováno jen na útraty řízení před úřadem správním, nikoli však na útraty řízení před nss, pro které platí ustanovení zvláštní, obsažené v § 40 zák. o ss.

Je tedy výrok žal. min., jímž byla st-lka uznána povinnou zaplatiti svému procesnímu odpůrci i útraty řízení před nss-em, nezákonný, proč bylo rozhodnutí min. obch. z 28. srpna 1925 zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6556.

Z á v a d n é n á z v y a p a m á t k y: I. Zasedací síň obecního zastupitelstva jest místností veřejnou ve smyslu § 26 zák. č. 50/1923. —

II. Zobrazení býv. státního znaku rakouského a býv. císařské koruny rak. jest památkou rázu protistátního podle cit. předpisu.

(Nález ze dne 16. května 1927 č. 10.333).

V ě c: Josef A. H. v Ů. proti ministerstvu vnitra o odstranění závadného štítu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítnuto bylo v cestě instanční odvolání st-lovo z výměru osp-é v L. ze 14. dubna 1924, jímž byl st-l jako starosta města Ů. upozorněn, že dle oznámení nachází se dosud v zasedací síni radnice, tedy na místě veřejně přístupném štít, t. zv. »Wehrschild« s rak. orlem ve štítě a s rak. korunou na meči, a uloženo mu proto jako starostovi obce dle § 26 zák. z 19. března 1923 č. 50 Sb., aby celý tento štít do 14 dnů z veř. neb veřejně viditelných míst dal odstraniti.

O stížnosti jmenovaným starostou do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto: — — —

Bez důvodnou jest námitka, že skutková podstata § 26 zák. č. 50/1923 není dána proto, že jde o pouhou památku na padlé občany Ů. a prostředek k opatření podpor pro vdovy a sirotky po padlých vojínech. Neboť zobrazení býv. státního znaku rak. a býv. rak. koruny císařské dlužno s hlediska státu čsl. považovati vždy za památku rázu protistátního, jejíž odstranění náleží pol. úřadu dle cit. zák. ustanovení naříditi bez ohledu na to, k jakému účelu a z jakých motivů zobrazení to bylo původně zhotoveno.

Pokud jde o námitku, že místnost, kde štít byl zavěšen, není veřejnou místností ve smyslu cit. zák. ustanovení, stačí poukázati na to, co st-l sám doznává, že totiž v místnosti té konají se zasedání měst. zastupitelstva. Poněvadž však sezení ta dle § 49 ob. zřiz. česk. jsou zpravidla veřejná, t. j. veřejně přístupná, jest tím dán předpoklad, jak jej uvádí § 26 bod 1. odst. 4 cit. zák. — — —

Č. 6557.

Š k o l s t v í: * Předpisem § 13 zák. z 19. února 1870 čís. 22 z. z. česk., že školní stavení má býti postaveno pokud možná uprostřed školní osady, není míněn je n střed geografický.

(Nález ze dne 16. května 1927 č. 10.550).

V ě c: Obec M. (adv Dr. Kar. Altmann z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran schválení místa pro budovu školní.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: — — — —

O stížnosti uvažoval nss takto:

Stížnost založena jest ve své meritorní části na názoru, že § 13 zák. z 19. února 1870 č. 22 z. z. česk., pokud žádá, aby byla postavena budova školní pokud možno uprostřed osady školní, má na mysli střed geografický a že je proto úsudek žal. úřadu o tom, že jest obec Š. středem